

РЕШЕНИЕ

№ 1478

гр. София, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7727** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба, подадена от И. Г. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 2, ап. 55, чрез адв. К. Д. – САК, против Отказ от издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на дългоцебно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев над 51 см за ловни цели, издаден от Началника на ОЗ РУ – СДВР с вх. № 227000-10329 от 26.07.2021 г.

Твърди се незаконосъобразност на оспорената заповед с доводи, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че решаващият орган необосновано е приел, че е налице нормативно регламентираната материалноправна пречка по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, с която законът свързва постановяването на отказ за издаване на разрешителен административен акт за придобиване на огнестрелно оръжие за ловни цели като по този начин административният орган е извършил превратно упражняване на власт. Иска се отмяна на оспорения отказ. Претендира адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д. с пълномощно, представено в ОСЗ, който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Началникът на ОЗ РУ СДВР – редовно призован,

представлява се от юрк. Х. с пълномощно, представено в ОСЗ, който оспорва жалбата като недоказана и неоснователна. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства (административната преписка по издаването на оспорения отказ) намира за установено следното:

Предмет на процесното оспорване е Отказ от издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев над 51 см за ловни цели, издаден от Началника на 03 РУ – СДВР с вх. № 227000-10329 от 26.07.2021 г., с който на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ поради липса на основателна причина – ловни цели, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение, е отказано разрешение за придобиване чрез закупуване на 1 (един) брой дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев над 51 см за ловни цели на лицето И. Г. Н..

Отказът е връчена на жалбоподателя на 27.07.21 г., жалбата е подадена чрез административния орган на 30.07.21 г. в законоустановения срок.

Предвид подаването на жалбата в законоустановения срок за обжалване на отказа и при наличието на правен интерес, жалбата се явява допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Отказ с вх. № 227000-10329 от 26.07.2021 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев, е издаден от материално и териториално компетентния по см. на чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ административен орган – Началникът на 03 РУ – СДВР, в писмена форма и при спазване на изискванията по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК във вр. с чл. 83, ал. 5 ЗОБВВПИ за постановяване на мотивиран административен акт. Посочени са възприетите от административния орган като правнорелевантни за хипотезата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ факти – необосновано и недоказано наличие на основателна причина и необходимост за заявителя от издаване на разрешение за придобиване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев за ловни цели.

Обжалваният отказ с вх. № 227000-10329 от 26.07.2021 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев е постановен в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон. Съображенията за това са следните:

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката дали са установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени като мотиви в акта) и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за неговото издаване правна норма, респективно – дали се следват разпоредените с акта правни последици.

Контролът върху дейностите с огнестрелните оръжия и боеприпасите, условията и редът за издаване на разрешения за упражняването им, е уреден със Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 3 вр. с ал. 1 от посочения нормативен акт, българските граждани могат да придобиват огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях чрез закупуване, дарение, замяна или по наследство, след получаване на разрешение за придобиване. Физическите лица могат да придобиват, носят и съхраняват огнестрелно

оръжие и боеприпаси само за посочените в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ граждански цели, вкл. да придобиват огнестрелни оръжия за лов (чл. 6, ал. 3, т. 2 ЗОБВВПИ).

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 1 – т. 10 ЗОБВВПИ нормативно са установени материалноправните пречки за издаване на разрешения за осъществяване на дейности с огнестрелно оръжие от физически лица по ЗОБВВПИ. В разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ е регламентирано, че разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина – самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. *Per argumentum a contrario* наличието на „основателна причина“, обосноваваща по несъмнен начин необходимостта от придобиване, съхранение, носене или употреба на огнестрелно оръжие, е материалноправна предпоставка за издаване на разрешение, т.е. ЗОБВВПИ дава възможност за осъществяване на дейности с огнестрелно оръжие от физически лица само за посочените в закона цели и при условие, че е налице необходимост, надлежно обоснована и доказана пред компетентния административен орган.

Анализът на приложимите норми и въведената с тях императивна правна регламентация води до извода, че доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. Съответно законът поставя в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи и съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено в него, които доказателства да установяват, че действително е налице необходимост, представляваща основателна причина за получаване на разрешение за исканата дейност с огнестрелно оръжие. Следователно, подаването на искането има не само сезираща функция – освен че с него се поставя началото на административното производство, с това искане заявителя определя и обхваща на проверката, която органът е длъжен да извърши, а именно да установи съществуването на твърдените факти и обстоятелства, с които е обоснована нуждата от издаване на разрешението и дали тези обстоятелства релевират обоснована необходимост за ползване на оръжие за посочената в заявлението цел.

В случая оспореният Отказ с вх. № 227000-10329/26.07.21 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев, се свързва с произнасяне по подадено от И. Г. Н. заявление по образец с вх. № 136700-1242 от 25.06.21 г. до Началника на ОЗ РУ – СДВР (л. 30), с което заявление лицето е направило искане за издаване на разрешение за закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев за ловни цели. Същото е придружено с набор от документи, изискващи се за целта – л. 31 и следващите.

Съгласно изискванията на чл. 77, ал. 2 ЗОБВВПИ при кандидатстване за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за ловни цели, освен документите по чл. 76, ал. 3, 4 и 7 императивно се явява и представянето от заявителите на заверен билет за лов съгласно Закона за лова и опазване на дивеча (ЗЛОД). По силата на специалната норма на чл. 23 ЗЛОД билетът за лов следва да е заверен за съответната календарна година.

Видно от представен на л. 36 от делото, жалбоподателят е представил със заявлението билет за лов, валиден до 31.12.21 г.

Когато заявеният за издаване разрешителен акт за дейности с огнестрелно оръжие е

„за ловни цели“, посочването на тази причина и на данни, че лицето е член на Б. с издаден билет за лов, е достатъчно за да се счита, че заявеното искане е обосновано. Целта на законовото изискване, регламентирано в чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, е да се посочат факти и обстоятелства, от които може да се направи извод, че за конкретното лице е налице „основателна причина“, обуславяща нуждата от придобиване на съответния вид оръжие за съответния вид ползване с оглед декларираната цел на използване на оръжието. В случая, с оглед направената от жалбоподателя мотивировка в подаденото Заявление с вх. № 136700-1242 от 25.06.21 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев (посочване, че оръжието е за ловни цели, като от приложените към него доказателства се установява, че И. Н. е редовен ловец в Ловно-рибарско дружество „С. – Юг“), както и от изложената от същия във Възражение с вх № 227000-10140 от 20.07.21 г. причина за закупуване на оръжието, а именно да упражнява правото си на лов) в необходимата и достатъчна степен се обосновава съществуването на основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие за ловни цели. С оглед на което несъответен на съдържанието на Заявление вх. № 136700-1242 от 25.06.21 г. и абсолютно неправилен и незаконосъобразен е изводът на административния орган, че приложената в заявлението мотивировка не е обоснована от сериозни, уважителни и основателни причини, които да обосновава необходимост по см. на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ от придобиване на огнестрелно оръжие с гладкостенна цев за ловни цели.

Ето защо фактически, правно и доказателствено необоснован е направеният от решаващия орган извод, че по отношение на заявителя И. Г. Н. е налице законово регламентираната материалноправна пречка по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ за постановяване на разрешителен административен акт за придобиване чрез закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев за ловни цели.

С оглед на което оспореният административен акт следва да бъде отменен, като незаконосъобразен, а преписката върната на компетентния административен орган за ново разглеждане и произнасяне по заявеното от И. Г. Н. искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за ловни цели, при съобразяване на дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя И. Г. Н., направена в жалбата и изразена и в хода по същество чрез процесуалния му представител, за присъждане на направените по делото разноски, възлизащи общо в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляващи внесената държавна такса, в размер на 10 (десет) лева, по сметка на Административен съд София – град, както и изплатеното в брой адвокатско възнаграждение, в размер на 500 (петстотин) лева, за осъществена правна защита и съдействие, платени от жалбоподателя, съгласно представения и приложен по делото Договор за правна защита и съдействие от 30.07.21 г. . (л. 9) и подписано пълномощно към него от същата дата – 30.07.21 г., който размер на платеното адвокатско възнаграждение е съобразен с разпоредбата на чл. 8, ал. 3 (Нова - ДВ, бр. 84 от 25.10.2016 г.) от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, която норма регламентира, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лева. В случая, от страна на ангажирания адвокат от САК е осъществено процесуално представителство и защита по административно дело без определен материален

интерес, извън случаите по ал. 2 на чл. 8 от Наредбата (производството е по ЗОБВВПИ), от което следва, че заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение отговаря на определения минимален размер в чл. 8, ал. 3 от същата Наредба, а от това пък следва, че направеното в депозираните писмени бележки и в заседанието по делото от пълномощника на ответника, възражение за прекомерност на същото, е категорично неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

За дължимите на жалбоподателя И. Г. Н. деловодни разноски, сторени в настоящото производство, следва да бъде осъдено юридическото лице, което в случая е Столична дирекция на вътрешните работи, съгласно чл. 37, ал. 2 ЗМВР и към структурата на което принадлежи административният орган, издал оспорения незаконосъобразен административен акт.

Мотивиран от така изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. II (второ), във вр. с чл. 172, ал. 1 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 46-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ от издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на дългоцевно огнестрелно оръжие с гладкостенна цев над 51 см за ловни цели, издаден от Началника на ОЗ РУ – СДВР с вх. № 227000-10329 от 26.07.2021 г.

ИЗПРАЩА преписката на Началника на ОЗ РУ – СДВР, за разглеждане и ново произнасяне, в едномесечен срок от получаване на преписката, по подаденото от И. Г. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 2, ап. 55, заявление с вх. № 136700-1242 от 25.06.21 г., при съобразяване и спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], п.к. 1303, [улица], ДА ЗАПЛАТИ на И. Г. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „В“, ет. 2, ап. 55, сумата в размер общо на 510 (петстотин и десет) лева, представляваща направени от него деловодни разноски в настоящото производство.

Препис от решението, на основание чл. 138, ал. 3 във вр. с чл. 137, ал. 1 АПК да се изпрати или връчи на страните по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, чрез Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщението или връчването му на страните.

СЪДИЯ: